

הועד לטוהר התקשורת

אהרון פיינהנדלר

יו"ר "טוהר התקשורת"

רח' ליב דיין 9 ירושלים

ערב ר"ח שבט התשע"ח לפ"ג

אהרן דוד ניישטאדט

רב דק"ק "קהל חסידים" נוה יעקב
וחבר בית דין ממונות גבעת שאול
רח' ז'וין 29 פעיה"ק ירושלים תובב"א

ב"ה ראש חודש מנחם אב התשע"ה לפ"ג

הסכמה

הנני בזה להמליץ על סדרת הספרים החשובה "עולם נקי" שחיבר ידידנו, מזכה הרב אברהם אוהיון שליט"א, שידיו רב לו בהוצאת ספרים וחיבורים מופלאים שזכו לעלות על שולחן של מלכים. והנני רואה בסדרת ספרים זו יכולת גדולה להעיר ולעורר את עם ישראל ובפרט את צעירי הצאן, נגד "המכשול הגדול ביותר מאז בריאת העולם" (בלשונו של מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל). וכמעשהו בראשון, כן מעשהו בשני, הנני עד לכך שהספר הראשון שיצא בסדרה זו, ברבבות עותקים לזכויה הרבים, אכן חולל מהפכה גדולה בקרב הילדים ובהחדרת מודעות לחומרת הסכנה, כי רבים נפלו לתהום זו עקב מיעוט ההדרכה, מכשול שהוביל להרס וחורבן חייהם הגשמיים והרוחניים של רבבות רבבות יהודים חרדים בארץ ובעולם.

בדאבון הלב, רבים טועים ומקלים ראש בחומרת העניין ונכשלים ומכשילים. והנה קם כגבור הרב אוהיון, וחיבר חיבור מיוחד ויסודי, עם איורים המעוררים את הלב לברוח מטומאה זו כמו מאש. ועל כן, הספר הנ"ל חובה בכל בית בעם ישראל וע"י זה נזכה לגדל את צאצאינו בדרך התורה הקדושה, אכי"ר.

הריני מברך את המחבר הרב אברהם אוהיון שליט"א שיזכה להגדיל תורה ולהאדירה, לגדור גדר ולעמוד בפרץ עוד רבות בשנים, מתוך בריאות ונחת, אמן.

בברכה

אהרון פיינהנדלר

יו"ר "טוהר התקשורת"

הסכמה

הנני בשורותיי אלה לדבר בשבח ידידי ושכני החשוב מזכה הרב הנודע לשם ותהילה שכבר אתמחי גברא ואתמחי קמיעא - כתביו וספריו הנפלאים הן מבעלי אסופות תנובות פרים של רבותינו הקדושים גדולי ומצוקי ארץ ז"ע, והן מפרי הגותו ועמלו בכל מקצועות התורה אשר זכו לתפוצה גדולה והצלחה מופלגה בכל קצוי תבל הרה"ג ר' אברהם אוהיון שליט"א ועל של עתה באתי לברכו ולחזקו ולשבח את יוזמתו הברוכה שנטל על עצמו משימה קדושה להוציא חיבור נפלא המוקדש כל כולו למלחמת חורמה מול פגעי הטכנולוגיה בדמות הכלים המורים והמאחרים המכשירים הטמאים שנאסרו פה אחד על ידי כל גדולי הדור ורבים חללים הפילה רח"ל.

וכדרכו בקודש מאז ועד הלום זכה גם בחיבור זה להוציא מתחת ידו דבר נאה ומתוקן, פתגמים חדים ושנונים קולעים אל המטרה מלווים בתמונות מרהיבות ביותר ממש קילורין לעיניים באופן של ליצנותא דע"ז, ומובטחני שכל הקורא והמעייין יתעורר מן הדברים הן להתחזק בעצמו וביותר לזרז ולחזק אחרים, לבל ילכד ברשתם ובשחיתותם.

ובזכות הפצת הטהרה, וריבוי הקדושה בעם ישראל נזכה לכל הייעודים הטובים המובטחים לנו בספר התורה, להשרות את שכנתנו יתברך בתוכנו, ובכל הברכות הכתובות בתורה ובנביאים ובכתובים, ולהיוושע בכל העניינים לטובה, ונזכה לביאת גואל צדק ולבניין בית מקדשנו ותפארתנו במהרה בימינו אמן.

דרייטער קהילה זיך זאל איד טאג
אמן צווייטע

עוֹלָם נִיקוּי 2

תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוֹשָׁה נִמְשָׁלָה לְמִים טְהוֹרִים
כִּי שָׁם אֵין קְלִיטָה לְמִכְשָׁרִים מְקַלְקְלִים

הרב אברהם אוחיון

שאלה: אתם מפיצים חומר רב נגד האינטרנט ומשכנעים להתרחק מכל שימוש במחשב, אולם בו בזמן אתם בעצמכם משתמשים במחשב, שהרי כל המדבקות, השלטים והעלונים שאתם מדפיסים - נוצרו במחשב!

תשובה: גם אנחנו מתרחקים מהמחשב ומכל מכשיר אסור, ואת החומר שאנו מפיצים אנו מכינים באופן המותר.

ובכן, מותר להזמין אצל אחרים הדפסות, עבודות גרפיקה, כרטיסי טיסה, תעודות זהות,

דרכונים וכדומה, בתנאים אלו:

א. המזמין עצמו לא ידפיס במחשב, וגם לא יסתכל במסך של מחשב כלל.

ב. העבודה לא תבצע במקום ששייך למזמין, לא בביתו, לא במשרדו ולא בבית העסק שלו.

ג. התשלום יהיה בקבלנות, כגון: 1000 מדבקות

ב-100 ש"ח, ולא לפי שעות. כמו כן, המדפיס לא יהיה זה שעובד קבוע אצלנו תמורת משכורת (אפילו בעבודות אחרות).

ד. המדפיס לא קנה מחשב וגם לא התקין אינטרנט במיוחד בגללי, אלא גם ככה הוא משתמש בדברים אלו.

שאלה: איך ייתכן שמתירים להכשיל יהודי כשמזמינים אצלו עבודה שדורשת אינטרנט?

תשובה: כיוון שהיתר זה מותנה בכך שבעל האינטרנט אינו קונה את המכשיר ואינו מחזיק אותו במיוחד בשבילנו, אלא גם בלעדינו הוא מחזיק ומשתמש בו, אם כן לא רק שאיננו מכשילים, אלא להיפך, אנחנו מצילים אותו, כי לפחות בשעות האלה שהוא עובד בשבילנו בקבלנות, לבצע עבודות כשרות שמסרנו לו, הוא אינו מבצע עבודות אחרות (או גלישות של בידור) של איסורים חמורים. אין כאן מכשול ומכשיל אלא יש כאן הצלה ממכשול בשעות שהוא עובד בשבילנו עם האינטרנט.

לסיום, יש לציין שיש בקרבנו, ברוך ה', רבבות רבות שאין להם שום מכשיר שקולט אינטרנט או סרטים. הם אינם מכניסים אפילו מכשיר חסום, אפילו עם היתר של רב ואפילו לצורך פרנסה.

זו הדרך היחידה הבטוחה להינצל משואת האינטרנט והסרטים, וכך מורה לרבים הרה"ג רבי עקיבא וזנר, שהוא בעל ניסיון עשיר בכל הנושא, וקיבלנו על עצמנו את המשימה לפרסם את הדבר החשוב הזה, ובעזרת ה' כך יינצלו רבבות מאחינו בני ישראל מהשואה הרוחנית האיומה.

ציירים:

יוני גרשטיין

אבישי חן

אלברט זמורה

טובה כץ

דבורה קוטובסקי

אביגיל כהן

אוריאל פלד

נחמה לייבלר

שלום הלוי

אהרן זאב ברנשטיין

שרית יוספי

רון סגלוביץ'

דן בר לב

בת שבע הבלין

דוד גולדשמיט

מלכה פרחי

הגהות לשון וניקוד:

נעמי פרבשטיין

הרב שאול עובדיה פתיה

יהודית הרשמן

שותפי למאבק:

הרב רבי אהרן פיינהנדלר

הרב מנחם שטיין

הרב קובי לוי

הרב צביאלי בן צור

הרב פנחס ראובן

עיצוב גרפי:

שרה איטה

עיצוב עטיפה:

מירי פלקסר

ניהול גרפי:

אברהם אוחיון

©

כל הזכויות שמורות

להוצאה לאור 'מלכות דוד'

הספר מוקדש לעילוי נשמתה הטהורה של האשה הכבודה, המשכלת ביראת ה' אשת חיל, עטרת בעלה, מנשים באוהל תבורך מרת **מרים הורוביץ** בת נעמי ע"ה לבית משפחת דאבוש הע"י

ת.נ.צ.ב.ה

המקום ינחם את בני המשפחה המופלאה והיקרה ייבדלו לחיים ארוכים בעלה החשוב איש חי רב פעלים מוקיר רבנו ודחיל רבנו ה"ה ג"י (יעקב) הי"ו וילדיהם הרכים והנעימים נעמי ונתן צבי נ"י

סטודיו "יקרות"

מציע שירותי הוצאה לאור

מקצועיים ברמת גימור גבוהה:

כתיבה, הקלדה, עריכה, עריכת לשון, הגהות, ניקוד, עימוד, עיצוב עטיפה, עיצובים גרפיים והדפסה.

לקבלת הצעה 050-4164500

הספוי ששלחם לחזר בתשובה ולהשתגר לקבוצת עבדי ה'.

טמאה רחנית שנגנצת לגוף, אמר פעם אחד מחכמי ישראל, אינה יכולה לצאת מן הגוף אלא על ידי סורים קשים ורועניים. וכשתבוננים בקבוצת מגלים, פיזאמת לאמתה. חנות דעתם החד-משמעית של רב הפסיכולוגים והפסיכיאטרים היא, פי מחלות הנפש הקשות והמרות בקרב ילדים הכפלו שבעתים בדורנו בשל צפייה בסרטים ובשל משחקי מחשב ודומיהם.

זריקה של רעל!

תדעו לכם, ילדים, ותדעו זאת היטב! שהסמרטפונים האלו, הטמאים וה"כשרים", כלם גם יחד הם כמו זריקה של רעל שחודר הישר אל הנשמה ואל המוח!

מי שמקבל את זריקת הרעל לתוף הורדים של הנשמה, יצטרף לשפוף הרבה הרבה דמעות בכדי להקיא החוצה את הרעל! מי שהטמאה הזו נדחקה לו לתוף הראש - יצטרף לעבור מסלול לא פשוט, ה' ישמר וירחם, בכדי לנקות את המוח שלו...

המכשירים האלו מציפים את העולם שלנו ברפש ובגעל, בזבל ובטונפת של עברות נוראות, ליצנות ולשווה הרע, דפאון ומחלות נפש.

מי שמחזיק במכשיר כזה - יכול לטפח מלחלם להיות בן תורה אמתי!

מי שמחזיק במכשיר כזה - יכול להגיד ביי ביי לחלום לגדל בתורה!

מי שמחזיק במכשיר כזה - יכול להתחיל להסתפל במראה ולהגיד על עצמו: "פעם היתה פאן יהודי כשר, זכרוננו לברכה..."

אתה רוצה להיות חולה נפש בלי שאנשים ירגישו בקבוצת סמרטפון "כשר", בבקשה...

אתה רוצה לשקע בהזיות ולהפוך לנרקומן?

קדימה, רוצו לקנות סמרטפון "כשר". אתה רוצה לזרק את הרוחניות שלך מפל המדרגות ולהפוך לטרזן מהלך על שתיים? קדימה, תתחיל לגלש בסמרטפון ה"כשר".

"אני חרדי!", במה זה מתבטא?

אתם יודעים מה הכי פואב לי? הכי פואב לי, שבכול צריו לדבר על הדברים האלה.

בואו נחשב לרגע. אתם יודעים עם מה היו הסבים שלנו צריכים להתמודד? חלקם עברו את השואה הנוראה, פאשר הנאצים האוורים השמידו אותם ושרפו אותם בפכשנים. חלקם עלו מארצות המזרח, שם היו הגוים רודפים אחריהם ברחוב ומביאים אותם. וכאשר עלו לארץ, מה עשו להם? הורידו להם את הכפות, גזזו להם את הפאות, כמעט הכריחו אותם לאכל תנגולות שנסחטו בסכין מטבח, ה' ירחם...

אתם יודעים, שהרבה יהודים באמריקה כמעט מתו ברעב, בגלל מסירותם לשומר שבת? נו, הם כמעט מתו ברעב! אתם יודעים, שבארצות רבות, לפני הרבה שנים, היו מכריחים יהודים לקחת לפנסיה בכל יום ראשון, ומי שלא היה הולך לפנסיה, היו זורקים אותו לפלא?

עכשו תגידי לי, עם מה אנחנו מתמודדים? באיזו זכות אנחנו קוראים לעצמנו "יהודים חרדים לדבר ה' יתברך?"

מה, מה חסר לנו? אף אחד אינו זורק עלינו אבנים ברחוב משום שאנחנו הולכים עם כפה, אף אחד אינו מכריח אותנו לקחת לפנסיה, ואיננו צריכים למסור נפש כדי לאכל אכל כשר; אף אם נתאמן ונחפש היטב בסופר השכונתי שלנו, לא נמצא אכל לא כשר...

הכל טוב, יפה ונחמד. אנחנו גדלים במשפחות טובות ובבתים חמים ונעימים, הולכים לתלמוד תורה ולומדים בחשק, אוכלים מעדנים בכשרות מהדרין, וננהנים מפל שנה בחיים, ברוך ה'.

אז תגידי לי, למען ה', מה ההתמודדות שלנו? במה אנחנו נלחמים?

אתם יודעים מה התשובה? התשובה היא, שהמלחמה הגדולה שלנו היא בסמרטפונים הטמאים הללו!

ועכשו, שיקום הילד שיגיד ש"אין לו כח להלחם בזה", וש"לכלם יש", וש"מה אפטר לעשות? זה בלתי אפשרי, להתנגר מזה..."

אתם יודעים מה אני אומר לילד כזה? "אתה לא חרדי! אתה בכלל לא חרדי! אתה שום כפה פי אתה מתבייש להוריד אותה! ואתה אוכל כשר פי אין לך אכל טרף! ואתה הולך לבית הכנסת פי משעמם לך להשאר בבית! אתה בכלל לא חרדי!"

המשוג "יהודי חרדי" אינו תלוי ב"איה אתה נראה" אלא ב"מה אתה עושה". אם אתה מזהה את הספנה ונלחם בה בגבורה ובאמץ, אתה יכול לשאת את אות ההצטיינות ולהקרא "חרדי".

אבל אם אתה סתם איזה גלוב נפש, שמתלבש כמו כלם (כמו חרדי), ואוכל כמו כלם (לומד ומתפלל), אבל אינך נאבק ואינך מתמודד, אז אתה אינך חרדי! אתה סתם דג מת שנסחר אחרי הזרם (החרדי)...

אם נתבונן נגלה, פי הסמרטפונים ה"כשרים" מסמסו את החומה הבצורה שהבדילה בינינו לבינם; בינינו - החרדים יראי ה', לבינם - העושים ככל העולה על רוחם.

לא, הבדל חיצוני של פאות, זקן וגבוש חיצוני, אינו מספיק. זה חשוב, אבל רק פאשר ההבדל החיצוני נעשה במקביל להבדל פנימי, בפנימיות הנפש. אף פאשר ההבדל הוא חיצוני בלבד, הרי הוא כקלפת ביצה דקיקה ושביירה, מטעה וחסרת משמעות!

ההוכחה הכואבת

אני רוצה שתדעו, ילדים חביבים, שמבחינתי, לכתב נגד הסמרטפון ה"כשר" אינו דבר של מה בקבוצה. היות שאני סופר שכותב ספרים בכל התחומים, אני סופג לא פעם בקורות קשות מצד

אנשים שמחזיקים בסמרטפונים. הללו מגנים אותי ומביעים כעס רב על כך שאני מפריע את מניחתם ומתנגד לארח חיהם.

לפני כשנה פנה אלי יהודי חרדי שנהג לרכש כל ספר חדש שכתבתי ואמר לי באלו המלים: "היום אני מוציא את כל הספרים שלך מן הבית! אינני רוצה שהילדים שלי ילמדו ממך כיצד אתה מגנה יהודים כשרים שמחזיקים מכשירים שאשרו על ידי רבנים חשובים!"

אבל אני הקטן, נאמרו לנסיון החיים, עניתי והסברתי לו בניחותא, פי איני יוצא נגד רבנים, חליה. אני, בסוף הכל, מבהיר את גדל הספנה הנובעת מהמכשירים הללו, וכל מה שאני אומר מעגן במציאות החיים ומבסס עליה! מציאות קשה וכואבת! וגם ובעקרו על דעתם של גדולי ומאורי הדור שליט"א וגדולי הדור שנסתלקו מאתנו ז"ע.

שנה חלפה עד שקבלתי הוכחה פואבת לצדקת דרכי.

היה זה פאשר מכשיר הטלפון שלי צלצל. מעבר לקו נשמע קולו של אותו יהודי שהתקשר למחות על ספרי "עולם נקי". הפעם היה קולו שבור וסדויק, ותוף רגעים ספורים הוא פרוץ בככי נורא.

"גיליתי שבתתי הצליחה לפרץ את הסמרטפון ה'כשר', והיא עמק עמק בתוף הבין הטובעני", בכה, "היא הדרדרה מבחינה רחנית ואף קלקלה את אחותה הקטנה ממנה בשנה.

"שתי הבנות אינן מוכנות לותר על המכשיר הפרוץ", זעק האיש בקול בוכים, "הן התנו עמי, שאם אינני רוצה שהן תעזבנה את הבית - עלי לקבל אותן עם המכשירים הללו..."

נו, וכי מה יכלתי לומר לאותו אב שכול? האם יכלתי לומר לו שמי שהטביע על המכשיר הזה את המלה "מוגן" אינו יכול להגן עליו כעת!?

שתי הבנות, אגב, עזבו את הסמינר כעבר חצי שנה, לטובת עבודות מזדמנות שרוח חכמים אינה נוחה מהן, וכעבר תקופה קצרה סרו לגמרי מדרכי הישר, רחמנא ליצלן...